Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

XXXVIII. Ad Castrutium. Sanctus filius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

Visual Library

quoque : de quo ſemel in vita Craſſum ait ri
Lucilius. Similes habent labra lactucas, aſino q
duos comedente: videlicet ut perforatam nav
debilis gubernator regat, & cæcum cæcus du
in foveam, taliſque ſic rector, quales illi, qui
Matth. 15 guntur. Matrem communem, quæ cum vo
ſanctitate ſocietur, in eo vos prævenit, quia ta
genuit, cujus verè venter aureus poteſt dici, eo
lutamus honore, quo noſtis: una quoque ſuſci
endas cunctis ſorores, quæ oleo ad lampadas li
Matth. 25 giter præparato, ſponſi operiuntur adventum
beata domus, in quo morantur Anna vidua, v
Luc. 2. gines Prophetiſſæ, geminus Samuel nutritus
Act 21. templo. O tecta felicia, in quibus cernimus M
1. Reg. 2. chabæorum martyrum coronis cinctam ma
2. Mac. 7 rem matrem Nam licèt quotidie Chriſtum co
teamini, dum ejus præcepta ſervatis: tamen
privatam gloriam publica hæc acceſſit vobis
aperta confeſſio, quod per vos ab urbe veſtra
riani quondam dogmatis virus excluſum eſt.
miramini forſitan quod in fine jam epiſtolæ r
ſum exorſus ſim. Quid faciam, vocem pecto
negare non valeo, epiſtolæ brevitas compellit
cere, deſiderium veſtri cogit loqui. Præpropera
ſermo confuſâ turbatur oratione. Amor ord
nem neſcit.

XXXVIII. Hieronymus Caſtrutiano, vel Caſtruti
Hunc Pannonium conſolatur, ut cæcitatem
oculorum leniter ferat.

SAnctus filius meus Heraclius Diaconus mihi
retulit, quòd cupiditate noſtri Ciſſam uſque

veniſſes, & homo Pannonius, id eſt, terrenum ani- *Panno-*
mal, non timueris Adriatici maris æſtus, & Ægæi *nius.*
atque Ionij ſubire diſcrimina. Et niſi te pius fra-
trum retinuiſſet affectus, voluntatem opere com-
pleviſſes. Habeo itaque gratiam, & in acceptum
refero. IN AMICIS enim non res quæritur, ſed
voluntas. Quia alterum ab inimicis ſæpè præbe-
tur, alterum ſola charitas tribuit. Simulque obſe-
cro, ne imbecillitatem corporis, quam ſuſtines, de
peccato tibi exiſtimes eveniſſe. Quod quidem &
Apoſtoli ſuſpicantes de eo, qui natus erat cæcus *Ioan. 9.*
ex utero interroganteſque Dominum Salvatorē:
Iſte peccavit, an parentes ejus, ut cæcus naſcere-
tur? audiunt, Neque hic peccavit, neque paren-
tes ejus, ſed ut manifeſtentur opera Dei. Quantos *Bonos*
enim cernimus Ethnicos atque Judæos, hæreti- *magis*
cos atque diverſorum dogmatum homines volu- *quā pra-*
tari in cœno libidinum, madere ſanguine, ferita- *vos affli-*
te lupos, rapacitate milvos vincere, & nihilomi- *git Deus.*
nus flagellum non appropinquare tabernaculis *Pſal. 90.*
eorum, nec eos cum hominibus verberari, & id- *Pſ. 72.*
circo ſuperbire contra Deum, & tranſire uſque
ad cœlum os eorum: cùmècontrario ſanctos vi-
ros ſciamus ægrotationibus, miſerijs & egeſtate
torqueri, qui forſitan dicunt: Ego fruſtrà ſanctifi- *Ibidem,*
cavi animam meam, & lavi inter innocentes ma-
nus meas. Et ſtatim ſe reprehendentes ajunt: Si
narravero ſic, ecce nationem filiorum tuorum
reprobavi. Si cæcitatis cauſam putas eſſe pecca-
tum, & id Dei inferre iram, quod crebrò medici
remediantur, inſimulabis Iſaac, qui in tantum lu- *Gen. 27.*
cis hujus expers fuit, ut etiam cui nollet, errore
deceptus benediceret. Referes crimen in Jacob,

cujus

cujus caligaverat acies, & cum interioribus ocu
lis & ſpiritu prophetali longè poſt futura proſpi
Gen. 49. ceret , & Chriſtum cerneret de ſtirpe Regia eſ
venturum, Ephraim & Manaſſem videre non po
Gen. 48. terat. Quid inter Reges Joſiâ ſanctius ? & tam
4. Reg. 23 Ægyptio mucrone interfectus eſt. Quid Petr
quid Paulo ſublimius ? Neronianum gladiu
cruentârunt. Et (ut de hominibus taceam) D
filius ſuſtinuit ignominiam crucis : & tu beat
putas , qui felicitate iſtius ſæculi & delicijs pe
fruuntur ? MAGNA ira eſt , quando peccantib
Ezech. 3. non iraſcitur Deus. Unde & in Ezechiele
Hieruſalem : Jam, inquit, non iraſcar tibi, zel
Prov 3. meus receſſit à te. Quem enim diligit Dominu
Heb: 12. corripit : & caſtigat omnem filium quem recip
Non erudit Pater, niſi quem amat. Non corrip
magiſter diſcipulum , niſi eum , quem ardentior
cernit ingenij. Medicus ſi ceſſaverit curare, de
Luc. 16. ſperat. Quòd ſi reſponderis , quomodo Lazaru
receperit mala in vita ſua ? LIBENTER nunc to
Naum 1. menta patiar , ut futura mihi gloria reſervetu
**judicabit.* Non enim vindicabit * Dominus bis idipſum
Job vir ſanctus & immaculatus & juſtus in ge
neratione ſua cur tanta perpeſſus ſit , ipſius vo
lumine continetur. Et ne veteres replicando hi
ſtorias longum faciam , & excedam menſuram
epiſtolæ , brevem tibi fabulam referam , quæ in
Antonij ad Didymũ oratio. fantiæ meæ temporibus accidit. Beatus Antoniu
cùm à ſancto Athanaſio Alexandriæ Epiſcopo
propter confutationem hæreticorum in urbem
Alexandriam eſſet accitus , & iſſet ad eum Didy
mus vir erudítiſſimus, captus oculis : inter cæte
ras ſermocinationes , quas de ſcripturis ſancti

hi-

habebant, cùm ejus admiraretur ingenium, & acumen ingenij collaudaret, ſciſcitans ait: Num triſtis es, quòd oculis carnis careas? Cùm ille pudore reticeret, ſecundò tertioque interrogans, tandem elicuit, ut mœrorem animi ſimpliciter fateretur. Cui Antonius: MIROR, ait, prudentem virum ejus rei dolere damno, quam formicæ & muſcæ & culices habent: & non lætari illius poſſeſſione, quam ſancti ſoli & Apoſtoli meruerunt. Ex quo pervides, quòd multò melius ſit ſpiritu videre, quàm carne: & illos oculos poſſidere, in quos peccati feſtuca non poſſit incidere. Ad nos licet hoc anno non veneris, tamen non deſperamus adventum tuum. *Matth. 7.* Quòd ſi ſanctus Diaconus portitor literarum tuis rurſum amplexibus fuerit irretitus, & illo comitante huc veneris, libenter ſuſcipiam, * diſpendium moræ, magnitudine fœnoris duplicari.

* diſpē-ſationis moram duplicatam, &c.

XXXIX. Hieronymus Caſtoriæ materteræ. Rogat ut ſecum illa redeat in gratiam tandem.

IOannes idem Apoſtolus & Evangeliſta in epiſtola ſua ait: Quicunque odit fratrem ſuum, homicida eſt. *1. Ioan. 3.* Et rectè. Cùm enim homicidium ex odio ſæpè naſcatur, quicunque odit fratrem ſuum, etiamſi gladio necdum percuſſerit, animo tamen homicida eſt. Cur, ais, tale principium? Scilicet ut veteri rancore depoſito, mundum pectoris Deo paremus habitaculum. Iraſcimini, inquit David, & nolite peccare. *Pſ. 4.* Hoc quid velit intelligi, Apoſtolus plenius interpretatur, Sol nō occidat ſuper iracundiam veſtram. *Epheſ. 4.* QUID AGEMUS